

15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI LA 4 FIE-CAREI LUNI SE SE PLATESC TOT-D'AUNA INAINTE

IN BUCURESTI: La casa Administratiei in TARA: Prin mandate postale. Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 30 lei, 3 luni 10 lei.

IN STREINATATE: La toate oficiile postale din Uniune, prin mandate postale. Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

LA PARIS: Se gaseste jurnalul cu 45 Cent. numerul, la Kioscul din rue Montmartre 443 Boulevard St. Germain No. 84.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

REDACTIA

No. 3. — Piata Episcopiei. — No. 3.

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

DIN ROMANIA SE PRIMESC DIRLCT LA ADMINIS TRATIA ZIARULUI

La Paris: la Agencie Havas, place de la bourse, 8.

Agencie Libre, rue Notre Dame des Victoires 50, (Place de la Bourse) pentru Paris, Francia, Germania, Austro-Ungaria, Italia si Marea Britanie.

Anunciuri pe pag. IV, linia 30 bani, annunciuri si reclame pe pagina treia 2 lei linia

50 B. UN NUMER VECHIU, 50 B.

ADMINISTRATIA

No. 3. — Piata Episcopiei. — No. 3.

SFORTARE SUPREMA

AGITATIE ELECTORALA

DIPLOMATIA NOASTRA

PE CAILE FERATE

NALUCILE VIZIRULUI

SCRISORI ATENIANE

CRIMA DE LA CRUCEA ROSIE

SFORTARE SUPREMA

De buna seamă d. Radu Mihai tot pleacă.

Insofit de unul din prefectii s'ei, ministrul de interne se duce să facă o inspecție de două luni prin țară. Inspecție numai cu numele, pregătire de alegeri în fond.

Dacă n'am avea nici un alt indiciu, timpul de două luni, neobiceiul de lung pentru așa lucrare, ar fi destul pentru a ne convinge că scopul real al călătoriei sale sunt alegerile viitoare și numai alegerile. Lucrurile nu prea merg bine pentru guvern prin unele județe. Sunt multe localități în care opoziția e tare, nemulțumirea publică mare; sunt altele unde prefectii guvernului sunt slabi, foarte slabi, nepricepuți în marea artă de a face alegerile și de a subțila voturile cetățenilor. Prefecți ca Simulescu și ca Tache Atanasiu nu se găsesc pe toate poteciile, li poți număra pe degete, abia dacă se găsesc cinci sau șase. În colo nu vezi de cât prefectii așa numiți ambulanți, stângaci, nepricepuți, incapabili și de administrație bună și serioasă și de alegeri în sensul colectivității; un fel de decașai pentru care prefectura este un fel de scândură de scăpare, un mijloc ca și altul de a înfrunta nevoile existenței. Acești oameni au dus-o până acumă cum au dus-o. Patronii de județe, gheșeftarii colectivității, conduceau lucrurile, lăsând acestui soi de prefectii paraziți grija de a îscală adrese și de a eșpedia lucrările curente.

Ceva s'a stricat însă din organizația acestei mașine electorale. Sunt Patroni care s'au compromis în ochii publicului, care s'au certat între d'ei, din care unii s'au supărat pe colectivitate.

Cum se vede, cu toate aparențele așa de zimboare, guvernul nu stă tocmai pe moale. Intrigile locale, nemulțumirea generală, o activitate mai urmată și mai încordată din partea opoziției, și catastrofa finală se poate produce. Soarta guvernului atarnă oare cum de la voia întâmplării.

O așa situație, convenim și noi, nu poate încânta pe niște oameni care au toate gheșefturile și delicile puterii de pierdut și numai răcorile umede și întunecoasele ocnii de câștigat. În contra unei așa perspective trebuie să se lucreze din răsunător, și trecutul și aptitudinile cunoscută ale d-lui Radu Mihai fac dintr'însul omul providențial, omul momentului, omul desemnat și predestinat, salvatorul colectivității. Preocupat în resboalele lui Napoleon, cind soarta bătăliei era îndoișoasă, să u aproape compromisă, intervenea Garda imperială, la vieille garde, așa și în lupta colectivității cu țara d. Radu Mihai e omul sfortărei supreme, omul de la care totul depinde.

Și deci, iacă'i gata de plecare, pentru a organiza lupta și a pregăti victoria.

Va merge din județ în județ, victorios general de la Orfeu, va vedea prin sine situația, va examina terenul de luptă. După loc și împrejurări, va căuta să împace pe unii, va căuta să cumpere pe alții, și când nici împacerea fraților împerechiată, nici cumpărarea conștiințelor slabe nu vor fi de ajuns, va organiza cohorțele de bătauși, va pregăti cu abilitate infamiile polițienești și judiciare, va hotărî numărul asasinatelor trebuincioase.

Lupta electorală începe dar încă de pe acumă și cele d'ntreiu focuri le trage colectivitatea. Opozițiunea poate să se folosească mult de această împrejurare, căci este tot-d-a-una un câștig când cunoști planurile vrăjmașilor, și putem fi siguri că cele ce va lega d. Radu Mihai în călătoria sa prin județe legat va fi pentru tot-d-a-una. Din acest punct de vedere atitudinea opoziției față de activitatea guvernamentală ni se pare simplă și limpede: Să stea liniștită și să observe. Dar să observe bine și tot, căci cine nu știe cât de mult se poate împedea executarea unui plan prin faptul că el e cunoscut de adversari. Membrii opoziției de prin județe se caute să fie în curent și cu târghiile de conștiințe câte se vor face, și cu organizațiile tenebroase, lucru foarte ușor de făcut când vrei să-ți dai osteneala, și mai cu seamă fiind dată starea de disoluțiune, de corupțiune și de imoralitate în care se găsește colectivitatea.

Să știm tot ce se va face și se va decide, și odată cu plecarea d-lui Radu Mihai, din fie-care județ să plece după dânsul și povestirea isprăvilor sale și denunțarea urzelilor criminale.

Să fim cu luare aminte, iacă ce avem de făcut de o cam dată.

Un conservator.

TELEGRAME

AGENTIA HAVAS

Constantinopol, 9 August. — (Cale indirectă).

Aci, toate cesiunile sunt lăsate în ultimul plan prin apropierea plecării prințului de Coburg pentru care Poarta lucră ca să împedea prin toate mijloacele.

Asi-fel Poarta facuse apel în extremă la autoritatea militărescă austriacă a lucra asupra prințului de Coburg, ca ofițer austriac, arătând interesul superior al păcii ce ar putea fi compromisă prin plecarea prințului de Coburg; dar comitele Kalnoky a răspuns că prințul de Coburg nu e austriac, că e simplu ofițer al Landwehrului, că pe lângă aceasta prințul a demisionat și prin urmare guvernul nu poate face nimic contra prințului de Coburg, adăugând că Austria făcând tot posibilul pentru a împiedea plecarea prințului, degaja răspunderea sa de urmările plecării sale.

Poarta telegrafice la Berlin; Germania răspunde că urmează a nu recunoaște alegerea prințului de Coburg, adăugând că dacă prințul ar merge în Bulgaria, ar fi pe propria sa răspundere.

Rusia, din partea sa, presimțind negreșit noi evenimente în Bulgaria, pare că a amănat, ba chiar a declinat cea din urmă propunere a Poții privitoare la un Rege unic.

Rusia face obiecțiuni în privra candidaților propuși de Poarta.

Ambasada Rusiei din Constantinopol pare a voi să ignoreze apropiata sosire a prințului de Coburg în Bulgaria sau chiar a considera pe prințul de Coburg ca un simplu turist.

Poarta s'ar resemna ușor la această nouă violare a tratatului de la Berlin, dacă n'ar fi Rusia care-i pricinuește mari neazuri; se asigură că Poarta, așteptând un nou fapt împlinit în Bulgaria, s'a mărginit să ordone a se activa terminarea lu-

crărilor de fortificații la granița rusească din Asia.

Orsova, 10 August.

Știrea după care niște emigrați bulgari refugiați în România ar încerca să oprească vaporul ce va duce pe prințul Ferdinand, nu pare de loc întemeiată. Prințul este așteptat dintr'un moment într'altul pentru a se îmbarca.

Orsova, 10 August.

Printul de Coburg a sosit la 11 40 asta noapte; el va pleca în timpul nopții în Bulgaria.

Viena, 10 August.

Noua Presa libera zice ca printul de Coburg nu-si va face iluzii. Vrajmasia Rusiei si nepasarea absoluta a celorlalte puteri l'asteapta.

Gastein, 10 August.

Impăratul Germaniei a plecat.

Roma, 10 August.

«Riforma» cu prilejul preocupărilor preslei franțuzești privitoare la atitudinea ce va putea să ia politica italienească, declară că intențiunile Italiei sunt esențialmente pașnice; că Franța nu trebuie și nici nu poate să se îndoaie de această; și că politica actuală nu va avea de scop de cât să garanteze interesele și demnitatea Italiei fără antipații preconceptione și fără aversiuni nesocotite.

AGENTIA LIBERA

Rusciuk, 10 August.

Se desminte șgomotul complotului ce s'a răspândit. Nu este de asemenea exact că s'ar fi făcut arestări.

Orsova, 10 August.

Principele de Coburg a sosit aici la 12 ore din noapte.

Berlin, 11 August.

Ziarele oficioase în un limbajiu foarte rezervat cu privire la plecarea principeului Ferdinand.

Păreră generală este că principele singur va purta responsabilitatea situației dacă nu va ajunge a stabili ordinea în Bulgaria. Ziarele ne oficioase se încoace de asemenea de succesul întreprinderii. «Nazional Zeitung» zice că cesiunea principala este de a ști cum principele Ferdinand va eși din Bulgaria.

Berlin, 11 August.

«Gazeta Coloniei» publică depeși din Petersburg anunțând că, prin scrisoarea sa adresată veduvei d-lui Katkoff, Tarul s'a pus pe față înaintea Europei în fruntea partidului panslavist.

Constantinopol, 11 August.

În cercurile diplomatice se pretinde că nici o putere nu va recunoaște pe principele de Coburg ca suveran al Bulgariei înainte ca Poarta să nu se fi pronunțat categoric în această privință. În cea ce privește pe Rusia se crede în general că ea se va mărgini a protesta.

Gastein, 11 August.

Impăratul Wilhelm a plecat ieri după amiază. Majestatea sa a sosit ieri seară la Lond, astă seară va pleca la Passau și se va duce de acolo la Babelsberg.

Turnu-Severin 11 August.

«Orientul» având pe dânsul pe principele Ferdinand de Coburg, suita sa și d. Nacevici, a trecut pe din 'naintea portului. Yachtul princiar n'a sosit cu miniștri și cu Regentul.

«Orientul» nu s'a oprit aici și urmează drumul său la vale.

O INTREBARE

De ce s'a găsit de cuviință a se acorda consulului român din Rusciuk un concediu, tocmai acum când se așteaptă sosirea principelui de Coburg și prezența consulului ar fi putut fi utilă mai mult ca ori-când?

Întrebarea însă este și mai la locul ei de oare ce aflăm că concediul a fost acordat fără a fi fost cerut.

AGITATIA ELECTORALA

România Liberă de eri publică un minunat articol asupra viitoareii lupte electorale și a carui concluziune o reproducem cu o adevărată plăcere.

«Deci, zice organul junimist, agitatie electorala îndată după vacanție, agitatie neîntreruptă întemeiată pe fapte și făcută cu sinceritate,—iacă ce trebuie să se hotărască a face cel ce se bucură de încrederea maselor, ca și acestea la rândul lor să

știe din vreme ce au de făcut în viitoarele alegeri generale.»

Această agitație, o putem afirma confracților noștri, este un lucru hotărât și luând act de declarația organului junimist, ținem a-i manifesta bucuria noastră de a avea în campania pe care o vom întreprinde, tovarășii de luptă ca cei ce inspiră politica României Libere, cu care am avut adesea ori păreri deosebite în unele cesiuni, dar cu care am avut în tot-d-a-una multe puncte comune și pentru care tot-d-a-una am avut multă simpatie.

DIPLOMATIA NOASTRA

IV.

„DIPLOMATIA SECRETA“

Tot personalul nostru oficial, începând cu ministrul de externe și sfârșind cu cel din urmă atașat de legațiune, formează un aparat politic complicat și inutil, lipsit de or-ce influență și de or-ce încredere; iar direcțiunea reală a afacerilor exterioare aparține Regelui, Ministrului cultelor și instrucțiunii publice, și agentului nostru diplomatic în Bulgaria.

Aceasta e spectacolul ce ni-l oferă diplomația noastră.

Am spus deja că Regele este șeful diplomației secrete. Imediat sub ordinele Regelui vine d. Dim. Sturdza, omul de încredere și agentul cel mai activ al politici secrete.

D. Dim. Sturdza e adevăratul ministru de externe, iar d. Ferichidi e numai un om de paie lipsit de or-ce influență în resortul său. Obiceiul de a se lua mai importante nici nu sunt transmise; iar agenții noștri, cărora prin întâmplare li se încredințează câte o misiune de oare și care însemnătate, când vin în București, nici nu se adresează măcar d-lui Ferichidi pentru a căpăta instrucțiunile lor.

D-l. Sturdza este însărcinat cu toate misiunile de încredere și este în conțentul tuturor secretelor diplomației noastre. El este una din cele patru persoane care cunosc toate angajamentele luate la întevăderedea de la Gastein. D. Sturdza mai mult chiar de cât d. Stătescu or de cât d. Radu Mihai, este inițiat în secretele de stat.

De aceia 'mi vine tot-d-a-una să surpriz când văz gazete anunțând din ctind în când că d. Sturdza va fi congediat de d. I. Brătianu. Mai lesne ar putea președintele consiliului să se despărță de dd. Stătescu și Radu Mihai de cât de d-l. Mitică Sturdza.

Direct sub ordinele d-lui Sturdza e pus d. Al. Beldiman, actualmente agent diplomatic al României la Sofia. Acest post bine înțeles îl ocupă numai cu numele d. Beldiman, căci în genere d-sa se află ori la București unde lucrează sub direcția d-lui Sturdza, sau călătorește în străinătate, unde îndeplinește misiuni confidentiale, ce i se încredințează de actualul ministru al instrucțiunii publice, și despre care nu vor șefii diplomației secrete se afle nimic reprezentanții noștri oficiali acreditați pe lângă curțile străine.

Așa s'a negociat Convenția consulară cu Germania de către d.d. Sturdza și Beldiman, și apoi mult mai târziu, și numai când totul era deja aranjat, a început rolul d-lui Virnav Liteanu.

Pentru a nu atinge susceptibilitatea reprezentanților noștri oficiali în străinătate, aceste negocieri se urmăresc în tot d-a-una cu cel mai mare secret, trimțându-se câte o persoană de încredere în misiune în străinătate sub felurite pretexte inventate, și arătându-se o altă destinațiune de cât cea adevărată.

Așa earna aceasta d Beldiman primi iarași de îndeplinit la Berlin o misiune ce nu voia d. Sturdza și o încredințeze d-lui Virnav Liteanu. D. Beldiman deduse tutulora adresa sa la Viena și pe

când toată lumea credea că se află în capitala Austriei, d-sa se afla la Berlin. D-nu Liteanu aflând despre ce e vorba, își oferi chiar demisia, pe care guvernul nu consimți s'o primească, și ministrul nostru la Berlin s'a resignat în urmă, și și-a retras demisia.

În toate cesiunile însemnate s'a procedat în tot-d-a-una cu același duplicitate.

Cine nu și aduce aminte faimoasa declarațiune privitoare la cesiunea Dunării a d-lui Kogalniceanu, care fiind cât-va timp ministru plenipotențiar în străinătate sub guvernul actual, a putut să și dea seamă de rolul ce i joacă diplomații noștri acreditați pe lângă curțile străine? «Cabinetele, zicea d-nu Kogalniceanu guvernului, s'au răcit de noi pentru că sunt convinșe despre înțelegerile d-voastră secrete și cu total parțiale ce le aveți cu Austria; ni se cere sinceritate pentru a fi sprijiniți».

Aș putea să citez o mulțime de fapte în sprijinul tezei mele. Mă voi mulțumi a cita încă un singur fapt care mi se pare caracteristic de tot.

Guvernul d-lui I. Brătianu încheiease cu Germania o convenție comercială care acordă acelei puteri avantaje foarte mari, mult mai mari încă de cât cele conținute în convenția noastră cu Austro Ungaria, și Germania beneficiază de acest regim până în anul 1894. Nu era destul aceasta. Cei ce dirigează politica noastră exterioră nu se mulțumeau cu atât.

Ei vreau ca Germania să beneficieze, în mod exclusiv, de acele concesii, și d'aceea, când acum vre o trei ani guvernul francez voi să renuească convenția comercială cu România, guvernul nostru căuta prin toate mijloacele posibile să amâne pe cât se putea aceste negociații. Guvernul republicii franceze reținând cu stăruință cererea sa d'a începe acele negociații, guvernul nostru nu mai putu să se împotrivescă acestor legitime pretențiuni a guvernului francez și își dete seamă că va fi nevoit în curând a începe convorbiri pentru stabilirea unui regim vamal cu Franța.

Pe atunci d. Ion Bălăceanu era reprezentantul nostru la Paris.

Într'o zi d-sa se duse la o recepțiune oficială la ministrul de externe.

Abia sosi d. Bălăceanu la Quai d'Orsay și d. Mollard i spuse că d. J. Ferry dorește să vorbească.

Apropiindu-se d. Bălăceanu de d. Ferry acesta i zise :

— Cum merg negociațiunile ?

— Care negociațiuni ? Întrebă d. Bălăceanu.

— Negociațiunile pentru încheierea convenției comerciale cu România. —Nu știu nimic, zise agentul nostru. Nici nu știu că s'a început asemenea negocieri.

Adevărul este că guvernul nostru ne mai putind amina începutul acestor negociațiuni, începu convorbiri în București în această privință, fără știrea d-lui Bălăceanu, de teamă ca nu cum-va se ajungem la o înțelegere cu guvernul francez.

Aceasta poate da o idee de modul cum sunt conduse negocierile noastre, de încrederea ce o are guvernul în agenții săi și de buna credință a guvernului nostru în tot ce privește relațiunile noastre exterioare.

ACTE OFICIALE

Sunt numiți și transferați :

—D. T. Ganescu, actual comisar polițienesc la despărțirea III din orașul Galați, în aceeași calitate la gara Barboși în locul d-lui M. Angheliescu.

—D. George V. Cehan în funcțiunea de ajutor la sub-prefectura plăsei Crasna, din județul Fălciu, în locul d-lui George Filipescu.

—D. Mihail G. Radian este revocat din funcțiunea de ajutor al sub-prefecturii plăsei Baltă, din județul Doj.

—Capitanul Amarăscu George, din regimentul 2 de linie, s'a trecut în poziție de disponibilitate pentru înlămurăți timporali, pe ziua de 25 Iulie 1887.

—D. Leon. I. Duculescu, în funcțiunea de greșier al comisariatului regesc de lângă consiliul permanent de rebel din corpul II de armată.

PE CAILE FERATE

Să călătorească pe căile ferate cine se mai îndoaie încă și voește să vadă, să înțeleagă, să se convingă și să simțea cum guvernămții noștri înțeleg respectul legilor și executarea lor, cum întrebă înțeleg bănișii imprumutați de la streinii pe calcul nostru, și cum fără nici o rușine fac totul și dau totul ca numărul colectivităților să se mărească și fie care din ei, mare și mic, să aibă un interes real ca să adore și să menție la putere pe providența lor d. I. C. Brătianu.

Eu am călătorit pe unele din căile noastre ferate, am văzut și auzit multe din cele ne văzute, ne auzite și ne pomenite încă până astăzi în țara noastră.

—Din multe notiții ce am luat, extrag pe cele următoare:
Luni 27 Aprilie (9 Maiu). — Am plecat cu trenul Vercerovei. — Plecarea din București a întârziat în gară jumătate oră din cauza lipsei de oameni și de spații pentru încărcarea bagajelor.

Juoi 30 Aprilie (12 Maiu). — Am fost la stațiunea Osica-Vlădulești pe linia Vâlcea-Corabia. — Până se sosese trenul, am stat în soare, pe pietrișul mare, ne acoperit cel puțin cu nisip, când preținsele gârzi de pe această linie nu a nici săli de așteptare, nici marchize, nici peroane, nici scaun, nici pahar nici apă.

că sunt proaste că costă mulți bani și mult timp, însă zice că s'au profitat ai noștri și tot este ceva. — Puteau să coste mai mult și să fie și mai proaste; este răspunsul ce providența și colectivitățile dau contribuabililor cari și permit a le spune din când în când că prea s'au furat fără obraz.

Marți 26 Maiu. — Mă întorceam cu trenul accelerat de la Vercerova; ajuns în Pitești cu întârziere de 30 minute, deși mașina locuri libere s'au adăugat însă un vagon, gol, și trenul s'au oprit la Stațiunea Golești de s'au urcat în vagonul adăugat d-l. I. C. Brătianu, și s'au mălăpărit și la gara Leordeni des'acoborît d. I. C. Brătianu, deși indicatorul nu prevede oprirea trenului nici în gara Golești nici în gara Leordeni și deși trenul era în întârziere cu 40 minute.

Luni 13 Iulie. — Trenul Vercerovei ajuns în stațiunea Golești, conducătorul strigă: Călători pentru Câmpu-Lung schimbă trenul. După ce toți călătorii se coborâu împreună cu bagajele șeful stațiunii strigă: Linia Cîmpu-Lung este întreruptă. Trenul nu pleacă. Călătorii se se ducă la Pitești aici n'au unde sta nici ce mănca.

Vineri 17 Iulie. — Am cerut la gara din orașul Tergoviște un bilet cu preț scăzut până la Vâlcea pentru a mă duce la băile de la Calimănești. — Mi s'au răspuns că bilete cu preț scăzut nu are și că nu'mi poate da decât un bilet cu preț întreg până la Titu. — Am cerut la Titu un bilet cu preț scăzut, mi s'au răspuns că nu are și mi s'au dat un bilet cu preț întreg numai până la Piatra.

et și prin ne executarea lui, a făcut și din acest scăzământ o favoare exclusivă pentru puțini colectivități în pozițiune a îndeplini tot ce li se exige ca să poată beneficia de scăzământ. Am scris puțini colectivități, căci cei mulți din casa sa de familia unuia din domni ministri și ca ast-fel călătorese gratuit.

Sărmane Vallara! de ce nu trăești să vezi cum te a făcut marț d-nu I. C. Brătianu care în zilele tale striga: Libertate, Fraternitate, Egalitate.

Pana M. Pencovici

CRONICA NALUCILE VIZIRULUI

De insomnie torturat
Vizirul nostru mare
Ești prin trîg, numa' n' halat,
Se face o plimbare.

Dar nu facu de căd doi pași
Și auzi mic șoapte
Care veneau de la vramăși
Înfășurați în noapte.

Văzu chiar ochi strălucitori
Prinindu-l cu oroare
Și îl cuprinsera fiori
Din cap până în picioare.

Vardiși n' juru lui dormeau
Cu sforâieli rîmăle,
Iar polițai chețuiau
Prin locuri înfundate.

Chiar Ghiță — acuma dormea sus
În visuri fericele
Vezându-se destul de sus
Așa pe negândile...

Peste puțin se auzi
Un flîșu sinistru
Care de tot îl îngrozi
P'at nostru prim-ministru.

Un nor se ridică în sus
Și se n'întindea în lăina,
Din răsărit pîn la apus
Nemăsurată haina.

Iar șoaptele s'apropiau
Din ce în ce mai tare
Și câte-o dată se uneau
Cu ritsele barbare.

D'o dată norul cel poznăș
Pieri ca prin minune
Și apărura de vramăși
O întreagă legiune!

Cu armă n' mînă, îngrozitori,
Cu coșuri marțiale,
Cu ochi aprinși, schinteleori
Stau așteptând în cale.

Viziru scoate, îngrozit,
Un fîșat, numat unul,
Și n' juru lui s'au gramădit
Vardișii cu duimul.

Ei cautând cu zel, cu foc
Vezură cu durere
Ca asasinii n'au fost de loc
Ci numat o părere...

Căd toți acei conspiratori
Cu coșuri și cu sulii
Erau niște mărători
Ce măturau pe uliți!

Camil

INFORMAȚIUNI

Azi a sosit la Sinaia princesa Iosefina de Hohenzollern, consiliul de miniștri care trebuia să fie ținut azi sub președenția Regelui, la Castelul Peleş, a fost amânat pe mâine.

D. I. Brătianu a vizitat azi dimineață lucrările de întărire a capitalei.

Din cauza sosirii prințesei Iosefina de Hohenzollern, consiliul de miniștri care trebuia să fie ținut azi sub președenția Regelui, la Castelul Peleş, a fost amânat pe mâine.

Domnul Stolojan este furios contra succesorului său la ministerul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor și se laudă că o să l'frece. Cauza este că distinsul castelan de la Herăști, aflând despre hotărîrea luată de d. Gheorghian d'a departa pe d-nu Pavelescu de la direcțiunea școlii de arte și meserii din București să viind într'adins în Capitală pentru a ruga pe ministrul să revie asupra acelei hotărîri, a fost categoric refuzat.

S'a vorbit zilele trecute despre un fals în acte publice comis de un impiegat al judecătoriei ocolului al II din capitală, în tovrăsie cu un funcționar de la finanțe.

„Cum aflăm pozitiv că impiegatul de la judecătorie este fiul bucatăresei unui deputat, și a fost numit după recomandarea d-lui C. F. Robescu. Impiegatul de la finanțe este fratele serviciului d-lui Tache Protopopescu — zis și țiganul de la Regie! Frumos se recrutează personalul administrativ și judiciar! Și la mai mare!

Am dori ca ziarul dirijat de d-nu loacăș de primar care, cât-va timp a fost foarte prodig în informațiuni privitoare la mersul lucrărilor de la Băcu pentru captarea apei destinată la alimentațiunea Capitalei dar care a încetat de o dată să mai vorbească de acele lucrări, să ne spună ce măsuri s'au luat în urma ultimei inspecțiuni dovedind neputința societății de construcțiuni d'a ține angajamentele sale, cu toate concesionile ce i s'au făcut. Este cu atât mai necesariu ca d. Bibicescu să vorbească cu cât se spun multe despre mersul afacerilor societății de construcțiuni. Așa ni se asigură că chiar unii din furnizorii societă-

ței au refuzat să continue furniturile lor din cauza că nu sunt plăți regulat.

O persoană venind din Sinaia, ne afirmă că acum pe căile ferate călătorese cu bilete gratis soțiile miniștrilor, soțiile procurorilor generali și soțiile procurorilor de dulap. Nu vine și rëndul copiilor?

DINTR'O ZI INTR'ALTA

„SCRISORI ATENIANE“

(LETTRES ATHENIENNES) DE D. CH. DE MOUY

Domnul Comite Charles de Mouy, care reprezintă actualmente Franța la Roma, a petrecut șase ani la Athens, în calitate de ministru plenipotențiar, și a învățat, în timpul acestei lungi ședere la picioarele Acropolei, nu numai a cunoaște Grecia, dar încă a o iubi, și a o iubi în trecut și în prezentul său.

Cartea sa „Lettres atheniennes“ în care și-a resumat rezultatul studiilor și a observațiilor sale în timp de șase ani, arată o vie simpatie pentru acest popor a Heladei, în același timp, atât de tânăr și atât de bătrîn.

Această carte respiră o admirațiune plină de entusiasm pentru minunile Greciei antice. D. de. Mouy, prin dese-tele ocazii ce a avut de a se găsi în fața capod'operelor din veacul lui Pericles, și-a format convicțiunea că arta greacă este superioară cugetării, că ea este cugetarea cea mai înaltă a oricărui civilizațiunii. Nicăieri, crede d-sa, frumosul chiar, care nu depinde nici de epocile transitorii, nici de pațimi care se modifică, nu a apărut cu această splendoare suverană. Idealul grec este, pentru d-sa punctul culminant ce omenirea a fost dat se atingă vre-odată.

De sigur, omenirea se poate îndeletnici și în alt chip, arta e liberă și fiecare veac are inspirațiunile și năzuințele sale legitime; trebuie însă mai înainte să cunoaștem și să înțelegem Grecia. Acela care o ignorază, o nesocotește poate să aibă talent, poate fi chiar un om de geniu, și va lipsi însă în tot-d'auna raza sacră.

De alt minteri, numai pe pământul antic poate cine-va să se pătrundă de această lumină datătoare de viața și artei grece. La Vatican, la Louvre, în toate muzeele din lume, nu se poate întrevece de cât o palidă resfrângere a acestei raze, și aceasta adesea e încă falsă.

Soarele în plinul său nu lucește de cât pe orizontul Acropolei ateniane.

Dacă Grecia modernă nu deșteapă în sufletul d-lui de Mouy aceleși entusiasm ca Grecia antică, cea d'întîiu nu'i inspiră însă mai puțin un viț și simpatice interes.

Dacă la Heleni persoanele în vîrstă au păstrat vechile moravuri și chiar costumul național, dacă ele se exprimă cu greutate în o altă limbă de cât în grecește, persoanele mai tinere, care, în genere, au călătorit mult, vorbesc limba franceză cu o remarcabilă curățenie de expresiune, întrebuițuează cu mult gust modele franceze, și iubesc

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(41)

A. MATTHEY — (ARTHUR ARNOULD)

CRIMA DE LA CRUCEA ROSIE

PARTEA I.

TRIUMFUL LUI IUDA

XVIII

— Nimic mai ușor. Dacă vrei să aștepti un minut, am să vorbesc cu Mariana. Numai să trec drumul...

— Mi vei face mare îndatō rîre.

Băcnița porni în grabă și sună la poartă grădinei, în timp ce Zelia, ascunsă în umbra prăvăliei, urma din ochi cu mare curiozitate pe trimisa sa.

Din nenorocire însă, băcnița dispărură în grădină, și Zelia nu mai putu să vadă nimic.

Două minute în urmă femeia se întorcea dând de departe din mînă.

— S'întimplă minunat! strigă ea când ajunsese în dreptul Zeliei... D-na Flamand are de gînd, în adevăr, să părăsească casa dacă va găsi vr'un mășteriu. N'a pus o tablă ca să nu vie

prea mulți s'o supere sub cuvînt de a vizita casa...

— Atunci voi putea...

— Nu astă-zî; a eșit. Mariana i va vorbi la rëndul ei... Dacă d-na poate să se întorcă mîine, de pildă, la acelaș ceas, va putea ști, căci Mariana va fi vorbit deja cu stăpîna-sa, și doar numai dacă și va schimba părerea... dar nu cred.

— Atunci mă voi întoarce, răspunde iute Zelia.

Dăi de veste, te rog. Stați la Paris și mi ar fi greu să fac un drum de prisos.

— D-na poate fi sigură, adause băcnița încântată.

Ea simțise că are aface cu o persoană bogată, și i zicea că va avea un mușteriu mai bun de cât locatară de până acum, care se vede nu făcea multe cumpărături judecînd după graba cu care negustorița căuta s'aducă pe altcine-va în casă.

Cînd se întorcea acasă, Zelia află că generalul Felix Poncey o aștepta, singur în salon, de mai mult de un ceas.

XIV

Generalul da asalt

Auzind această veste, auzind că se va găsi față cu acest om, Zelia deveni palidă

Vederea, numele lui numai, i dădeau tot-d'auna fiori de groază contra cărora lupta cu toată puterea voioșii sale

Până atunci său Eudoxia sau Durandea, adesea amîndoi luase parte la întrevedere, ast-fel că i vinea mai lesne săi suferă prezența.

Cu toate acestea să așteptase că această întîlnire fără martori va avea loc într-o zi. O dorea chiar, căci trebuia puțin câte puțin să se deprindă cu rolul ce avea de jucat în drama ce să pregătea.

Dupe o secunda de șovăire și slăbiciune, redevenind stăpîna pe ea însăși, învocaînd numele fratelui său, imaginea mamei sale, dădu pardesiul și pălăria sa femeiei din casă, și intra puțin cam palid, dar hotărît, în salonul unde o aștepta generalul.

Îl cunoașteam de mai nainte în urma descrierilor ce am făcut, atunci cînd Zelia i vîzu și i recunoscu pe drumul de la Versailles.

Avea acelaș chip de păsare de pradă cu o înfățișare trufașă și neroadă în acelaș timp.

Destul de nalt, cam slab, cu soldurile eșite în afară, cu peptul resarit înaintea, țepân pe picioarele sale asemenea cu două fuse, trecea cu toate acestea drept un om frumos, de și mulți ani trecuse pe capul lui, ani petrecuți în cafenelele Franței și a Algeriei, sau cu amoruri de casarmă, și purta bine uniformasa încercată de decorații și fireturi.

În momentul cînd Zelia intra în salon generalul de brigadă, stătea în fața unei oglinde, cu spetele întoarse spre ușe, trăgându-și barbișonul roșietic, făcîndu și multe în oglindă, cercînd cum

iar ședea mai bine să stea, și toate acestea cu un aer așa de mălțumit de sine și tot-o dată așa de caraghios, în cînt de n'ar fi fost el, de nu l'ar fi știut acoperit cu sîngele fratelui ei, Zelia ar fi izbucnit de rîs.

Dar era departe de a voi să ridă și ridicul la acest om i produse numai desgust care se adause la ura dinaintea.

Cînd auzi ușa deschizîndu-se, el se întoarse repede pe călcăi și se găsi față cu cea pe care o aștepta.

Fie din cauza că fusese prins în mijlocul strîmbăturilor ce făcea, fie din cauza emoțiunii ce i dăduse vederea unei tinere și frumoase femeie, sau poate și din cauza celor trei pahare de absintă, bîute unul dupe altul, cu multă hotărîre înainte de a veni să facă vizită Zeliei, el deveni mai roșu de cât de obicei și ochii săi se înflăcărară și mai mult.

Probabil că era ceva din toate acestea la un loc.

— Iartă-mă, generale, zise ea, că te am făcut să aștepti ast-fel; dar neștiînd că ai să vii astă-zî, am eșit de acasă.

— A! d-nă, răspunde el, mărturisesc că timpul mi a părut foarte lung!

— Și pot să știu ce mi a pricinuit onoarea vizitei d-tale? reluă Zelia zînd și făcîndu-i semn să ia un scaun. Generalul lua un fotoliu și i apropie în grabă de scaunul d-nei Durandea.

O privi un moment întă, apoi răspunde încet:

— Dorința de a vî vedea, d-nă; și asta nu trebuie să te mire. Soldații sunt obicinuiți îndrăsnici și deschii la vorba; de aceea nu mă voi opri de-ași spune că ești încântătoare; că nici-odată n'am vîzut femeie așa de nostimă ca d-ta, că din ziua în care i'am fost prezentat, nu mă gîndesc de cât la d-ta; că frumoșea, grația d-tale m'au fermecat...

Zelia făcu o mișcare pentru a se depărta, cea ce generalul luă drept sfială.

De acea, urmînd cu îndrăzneala pe care o datoră succeselor lui de garisoană și celor trei pahare de absintă ce bîute în acest scop, o oră mai nainte, el adause, cu ochii din ce mai aprinși și mai duioși, cu mustața din ce în ce mai ridicată și mai răscută:

— Și cu toate acestea am vîzut femeii din toate țările și de toate colorile, de la franceze până la maure.

El bine, pe legea mea l' am cunoscut nici pe una care să se poată asemăna cu d-ta, nici care să mi se fi părut mai vrednică de iubire.

Zicînd aceste i puse mîna pe genunchi.

— Zelia sărî de pe scaun: — D-le l... strigă ea.

(Va urma)

